

**De Vita Et Honestate Canonicorvm, Et Aliorvm
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

De pauperum portione in Canonicorum Ecclesijs si perieris. restituenda.
cap. xxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](#)

peccatorum, & alimenta pauperum, & thesaurum
lo recondendum suis (quod fas non fuit) aptavit vili-

*De pauperum portione in Canonicorum Ecclesie, si pos-
restituenda.* C A P. X X V.

QUARE cūm dubitandum non sit, quin hanc prædictam Aquisgranensem concilii constitutionem in omnibus Canonicorum cathedralium, quām collegiarum, ecclesiariū collegiorū à prædecessoribus vel fundatoribus ipsorum certa destinata sint ad hospitalitatem pauperum, & per-

a. c. vobis, et 8. norum, ter pium, & sanctum fuerit. Si Pratali prædi-
sequis, 12. q. 2. rum ecclesiarum diligentissime inquirant, quo propter bona ad usum hospitalitatis pauperum definire de-
Vide alterum nostrum specu- nerint. Ex Gelasij namque, Simplicij, & Gregorij
lum de malo, uicīū constitutionibus, (quas alibi posuimus) manu
borū tem. canis. cōstat, bona Ecclesie olim in quatuor partes di-
lib. 2. cap. 10. et se, & vnam ex illis in hospitalitatem & usum pauperum
lib. 4. cap. 6. relictam, & tributam fuisse*. Et si inuenierint ulterius
B. nōn olim col- post claustrorum seu monasteriorum deuastatione
legis Canoni- vel profanationem ad alia ipsorum bona communia
cūrum ad usus uenisse (prout verisimile Canino est) danda diligenter,
& hospitali- opera, vt iuxta Synodus Augustanam anno 1542
tatem pauperū relata, quomo- lebratam ex collegiorū Canonicorum arario, aut pre-
do nōn resti- tueribus, pauperum, & infirmorum, atque perge-
tucunda sint. necessitati prouideatur. Quodsi ad hoc præstundi
b. c. vigilanti. indui, vel cogi facilē nō possint, propter immensum
de p. e. ripio- lem præscriptionem (quæ coram Deo veniente cogi
nib. malæ fidei possessorē non iuvat^{b)}) grauitate, & obligo-
monebuntur, & requirentur, ut reformatis excellens
& delictis eorum circa vestitum, coniuvia, comedien-
tes, ebrietates, ludos, & alia similia, liberales sin-
c. sicut Gra- pauperes. Quoniam secundum D. Hieronymum^{c)} alii
tianus habet in rapere cōuincitur, qui ultra necessaria libi remittentur
§. 1. diff. 42. batur, ac sic per opera omnia pietatis se institutæ, præ-
præsentis vita subsidia, & æternæ claritatis præmia
d. 1. Timoth. 4. Deo percipiat; vtrumque enim pietati promittit
Pietas utilis. Vnde Apostolus scribens ad Timothicum, ait^{d)}. Exer-
est ad omnia. te ipsum ad pietatem. Nam corporalis quidem exer-
tatio ad modicum utilis est. Pietas autem est utilis

omnia, habens promissionem vita, quæ nunc est, & futura. Ab hac quisquis alienus fuerit, in fæcere ðem ordinari non poterit. Si enim vidua ab ecclesia recipi prohibetur, quæ pauperes non recipit hospitio, quæ pedes a 1. ad Timo. 5.

Sacerdotum non lauit, quæ tribulatione patientibus non subministravit, quæ omne opus bonum nō est executa:

Multo magis sunt prohibēti à fæcere ðo, qui ab opere pietatis perhibentur alieni. Vnde quidam hospitalitatis

opera delípientes in Gangreni concilio excommunicauit, sic enim in eo statutū est^b:

Si quis despiciet eos, qui fideliter agapas, id est, conuiua pauperum exhibet,

& propter honorem Domini conuocant fratres: & non

huiusmodi conuocationibus, par

cipiens quod geritur, anathema sit. Hinc etiam Ioan-

nas Evangelista^c quandam excommunicauit Diotre-

phon, qui nec pauperes recipiebat, & recipientes de ec-

clæsi deliciebat^d.

Quomobrem p[ro]p[ter]e & religiosè D. Hieronymus in epi-

stola ad Nepotianum de vita clericorum scribens: Men-

sium, inquit, tuam pauperes, & peregrini, & cum illis

Christus coniuua nouerit: hospitiolum tuum aut raro,

aut nonquam mulierum pede[re]nterant. Coniuua tibi vi-

tendunt fæcularium, & maximè eorū, qui honoribus

non sunt. Turpe est ante fores fæceralis Christi crucifixi

& pauperis, & qui cibo quoq[ue]; vescatur alieno li[ter]atores

confulum, & milites excubare. Quod si obtenderis te

huc, ut roges pro misericordia, atque subiectis, iudex

dei plus deferet clero[rum] continenti, quam diuiti; &

magis sanctitatem tuam venerabitur, quam opes. Aut

finalis est, qui non audiat clericos pro quibuslibet tri-

bulat, nisi inter phialas, libenter carebo huiusmodi be-

neficio, & Christum rogabo pro iudice, qui magis, &

qui subuenire potest, quam iudex; melius est enim cō-

fidele in Domino, quam confidere in homine; melius

est sperare in Domino, quam sperare in principibus.

Clerici Ecclesiæ
bonis abutientis
quibus similes
sunt.

b Concil. Gan-
grens. cap. 11.

c in epist. sua 3.
d c. Ita quis de-
spicit. dist. 42.

Coniuua secu-
larium es ma-
ximè potētum
dericis vitan-
da sunt.

emunt, quæ suis relinquant cognatis, ne dicam sororibus & filiis, & filiabus locupletandis, aut in vana, & fera hospitalitate exercēda iis abutuntur, quotidie celebentes conuiua cum carnalibus amicis suis, & sociis sumptuosis, pro quibus, & præparat sumptuosè, & viene talibus possunt mensæ accumbere, nisi vel eorum tent, vel ab ipsis invitentur^a, quæ conuiua clericis strictè prohibetur, sicut supra à nobis declaratum.

Dionys. Ri-
chel. in opusc. de-
vita eccl. art.
22.

Aduerte & pensa, ô Christi sacerdos, & ministerie cleria quod D. Ioannes Chrysostomus, & alij quidem Sancti nunquam acquieuerunt, cum invitantibus manducare, nec conuiua celebrauerunt, & quod quidam uotus, & magnus, locuplesque Prælati ex conscientia remorsu compunctione, ac diuina illustratione aiebant.

b ut habit Ri-
chel. d. art. 22.
Insigne ap. ph-
thegma Præla-
ti aulici.

Qualis sit ho-
dierna clericorum
hospitali-
tas.

c Luc. 16.

Diues factus sum, vt siam spiritualiter miser, mundaniores adeptus sum, vt perderem Deum; sequo curas Principium, vt à coelesti curia excludar: interlum magnum consiliis, vt de aliis sollicitus mei obliuiscar. Quidam de hospitalitate hodierna dicam, quæ meritò beneficium potius, quam hospitalitas cœsetur. Christus enim ei etiam non præstat, sed studium vanæ gloriae. Diuini quidem in hospitio cum honore, & reverentia fulgeant in omni opulentia delicia apponuntur de patrimonio crucifixi. Christus autem semel crucifixus in lignis, & membris suis pauperibus quotidie torqueatur, affligitur, crucifigitur, multiplicis miseria poena, dum de patrimonio suo deliciantur diuites, quo debebāt, resci pauperi ipsius heredes, quibus horrendum dietu plerique portant suos equos, & canes. Quis huius crudelitatis futurus exitus docet nos parabola diutis epulonis, qui indubieatur purpura, & bysso, & epulabatur quotidianè, & paulo post morte sublatus in inferno est. Utinam hoc iudicium sibi ob oculos ponatur, patrimonio Christi tamq; indignè, tamq; grauietur atque hoc sub prætextu honestatis seu hospitalitatis.

A n non credimus hæc omnia aliquando distingue dicanda: eiusmodi, inquam, vanos, & inutiles summi, qui de elemosynis pauperum, fidelium oblationibus decimis, & tributis egētium animarū, de exactionib; & oppressionibus pauperū fiunt, & qui in sudore val-

noliti pane nostro vesci debuimus, labores miserorum nobis ad delicias usurpamus, atque in ebrietate, & crapa-
pula sudorem alienum bibimus? Ille, qui intuetur abyssos,
& sedet super Cherubim, iudicabit causas pauperum,
quando stabunt iusti in magna constatia aduerter eos,
cui se angustia uerunt, & coru stipendia consumperunt.
Vt est, que si, verbum istud Prophetae^a: Dispersit dedit a *Psalm. 111.*
pauperibus. Porro nos nec diuitibus dare, nec ligna in
hylam ferre oportet. Fuge ergo, o Christi sacerdos,
frequencia, & lauta coniuicia tantis periculis plena, &
ecclesiastica bona iuste, discrete, ac pie expende.

In his non obscurum est intelligere, quenam sit vera
hospititalitas, quae ab ecclesiasticis requiritur, nimisrum
ex qua ex charitate, ac pietate, non autem quae ex vani-
tate, canalicive affectione procedit. Patet item qualiter
bonis ecclesiasticis sit utendum; nimisrum in vera, ac
euangelica hospitalitate exercenda, ac ceteris misericor-
dier operibus non modo corporalibus, verum etiam spiri-
tualibus, primum circa domesticos, deinde circa alios.
Primo enim per opera misericordiae spiritualia pia in-
stitutionem, ac quatenus opus sit, sedulam vitiorum cor-
ruptionum ecclesiasticus debet circa suam familiam exer-
cere. Circa subventionem quoque temporalem quantum
illa indiget. Deinde quod reliquum est facultatum, in
alios pro usus convertere b.

Quare SS. Tridetina Synodus^c admonet quoscumque
ecclesiastica beneficia secularia seu regularia obtinentes,
ut hospitalitatis officium a sanctis Patribus frequenter
commendatum^d, quantu per eorum prouentus licebit,
principi benigneque, exercere assuecant. Memores eos,
qui hospitalitatem amant Christum in hospitibus reci-
pere. Illis vero, quae hospitalia vulgo nuncupata; seu alia
pla loca ad peregrinorum, infirmorum, senium, pauperumve
viam precipue instituta, in commendam, administratio-
nem, aut quemcumque titulu, aut etiam Ecclesiis suis unita
erint, vel si Ecclesiae parochiales, hospitalibus forte
vixit, aut in hospitalia erectae, earumque patronis in admis-
tratione concessae sint, praecepit omnino ut impositum
illorum, officiue administretur, atque hospitalitate, quam
debet, ex fructibus ad id deputatis actu exerceatur, iuxta
constitu-

*Verabu sp. ali-
tas à clericis
requirita.
Qualiter bonis
ecclesiasticis sit
utendum.*

b *Richel. in d.*
art. 21.
c *l. 15. dere-
for. cap. 8. Vide
concil. Medio-
lan. part. 3. de
priori locor. ad-
ministra.*
d *c. quiesca-
mus. dist. 42. c.
Archidiaconu.
dist. 85. c. volun-
tarius. dist. 89. c.
vobis. c. qui. et
7. sequen. 12. q.
2. c. quoniam.
16. q. 1.*
e *Matt. 25.*

a Clem. quia
contingit. de
religioſ. domib.
b ſeff. 7. de re-
for. cap. ult.

constitutionem concilij Viennensis⁴, alias in hac
Synodo sub felic. recor. Paulo 3 renouatā^b, quia inop-
Quia contingit. Quodſi hospitalia hęc ad certū per-
norum, aut infirmorum, aut aliarū perfonarum gen-
ſuscipiendum fuerint instituta; nec in loco vbi funt
hospitalia, ſimiles perſone, aut per paucę reperiā-
dat adhuc vi fructus illorum in aliū pium vnum,
eorum institutioni proximior eſt, ac pro loco, & m-
pore vtilior conuertantur, prout Ordinario, cum in
bus de Capitulo, qui rerū vſu peritores ſint, per ip-
ſos deligēdis, magis expedire viſum fuerit: niſi altero
et iam in hunc euentum, in eorum fundatione, eorum in-
tutione fuerit expreſſum: quo caſu quod ordinario
obſeruari curet Episcopus, aut ſi id non poſſit, ipſo
ut ſupra, ut ille prouideat. Itaque ſi praedicti omnes
ſinguli, cuiuſcumq; ordinis, & religionis, & digni-
etiamſi laici fuerint, qui administrationem hospitalium
habent, non tamen regularibus ſubieci, vbi viginti
laris obſeruantia, ab Ordinario moniti hospitalium
munus adhibitis omnibus, ad quae tenentur, neccia
re ipſa obire ceſſauerint; non ſolum per ecclesiasticas
censuras, & alia iuris reſedia, ad id compelli posſet,
ſed etiam hospitalis ipſius administratione, curare, ex-
petuō priuari poſſint, alioque eorum loco ab iis accep-
tis ſpectabit, ſubſtituantur. Et praedicti nihilominus, eis
ad fructuum reſtrictionem, quos cōtra ipſorum ho-
pitalium institutionem perceperunt, que nulla eis rea-
fione, aut compositione indulgeatur, in ſoro confi-
teneantur: nec administratione ſeu gubernatio hospitalium
locorum vni & eidem perſone ultra trienium deponi-
committatur; niſi aliter in fundatione cauītū reperi-
non obſtant, quo ad omnia ſupradicta quā cum po-
nione, exemptione, & consuetudine in contraria in-
immemorabili, ſeu priuilegiis, aut indultis que inven-
que. Piorum locorum bona administratorum ambi-
ne locentur: ſed publicē locanda proponantur, ſed
omnibus conuendit potestate. Quos pius locatorem
debere conſtituerit, iis eorum locorum bona locari ſe-
ceat. Qui verò piorum locorum bona cōducere vo-
rit, det idoneum fideiuſſorem, cum quo iure agi-

*Mali hospita-
lium admini-
ſtratores ad
fructuum re-
ſtrictionem ob-
ligantur.
Hospitallum
administra-
tione tantum trien-
nalis eſſe poſteſt.*